

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We hebben vandaag een bijzonder evangelie.
Het verhaal van Marta en Maria.
Ik moet bij dit evangelie altijd denken
aan een wat grappig voorval.
Ik heb mijn eerste jaren als priester
gewoond in de pastorie van Schagen
bij de pastoor aldaar in huis.
En daar kregen wij 's middags altijd keurig
het warme eten opgediend door de huishoudster,
die dan ook gezellig met ons mee at.

Maar bij het praten zo onder het eten
kwam dit evangelie van Marta en Maria
natuurlijk ook wel eens ter sprake.
En dan zag je de huishoudster al
een beetje zenuwachtig worden.
En enigszins geërgerd kon ze
er dan ineens uitflappen:
'Ik moet iedere dag voor jullie koken.
Iedere dag boodschappen doen,
zorgen dat alles precies op tijd klaar staat,
want dat willen 'de heren' graag.
En dan gaan jullie na het eten
lekker naar de kerk om het middagebed te bidden.
En dan krijg ik in het evangelie op mijn kop
dat ik me teveel zorgen maak.
En dat jullie het beste deel hebben gekozen!
Nou, mooi geloof is dat!
Nou, u begrijpt dat de pastoor en ik
elkaar dan altijd even pijnlijk aankeken
en dat het eten op zo'n moment
niet zo lekker smaakte als normaal!

Maar je kunt ook anders naar dit evangelie kijken.
Een ander voorbeeldje.

Op een bouwplaats zijn allemaal mensen aan het werk.
Stenen sjouwen, metselen en noem maar op.
En iemand komt voorbij en vraagt aan de bouwvakkers:
'Wat zijn jullie aan het bouwen?'
En de eerste antwoordt: 'Ik ben een muur aan het metselen.'
En de tweede antwoordt: 'Ik ben een kerk aan het bouwen.'
En de derde antwoordt: 'Ik ben een huis voor God aan het bouwen.'
Mooi, hè!
Ze zijn alle drie met hetzelfde bezig.
Maar de laatste weet precies waar hij echt mee bezig is.

Nou, dat was een beetje het probleem met Marta.
Ze werd zo in beslag genomen
met het klaarmaken van het eten,
dat ze bijna vergat voor 'Wie' ze dat deed.
Bijna vergat Marta dat zij vandaag
mocht koken voor Jezus!
Wat een eer!

En Jezus verwachtte ook eigenlijk
helemaal geen bijzondere maaltijd.
Daar was Hij niet voor gekomen.
Maar Jezus zocht vooral het gezelschap
van Marta en Maria.
Zij waren zijn bijzondere vrienden.
Jezus voelde zich blijkbaar bij hen thuis.
En daarom kwam Jezus graag bij hen op bezoek
Maar door alle drukte was Marta dat bijna vergeten.
Maar Maria, ja, die genoot van het gezelschap van de Heer
en zat daarom lekker aan de voeten van de Heer
te luisteren en te genieten.

Maar weet u, dat gevaar lopen ook wij.
We kunnen soms zo druk zijn met van alles en nog wat,
dat we soms bijna vergeten
voor wie we het allemaal doen.
Of waarom we het allemaal doen.

En als we dat vergeten
dan worden de dingen alleen maar een plicht.
En als dingen alleen maar een plicht worden
dan vinden we ook vaak
dat we daar te weinig waardering voor krijgen.
En dan is er ook niet meer echt sprake van liefde!

De apostel Paulus zegt in het beroemde hooglied van de liefde,
1 Korinte 13,
'Als je geen liefde hebt voor anderen,
dan is alles wat je doet zinloos.
Zelfs al verkoop je je bezit,
en geef je het geld aan de armen.
Als je de liefde niet hebt,
is het allemaal zinloos.'
Dat is nogal wat!
Maar zo is het wel!

Maar nogmaals, het evenwicht vinden
tussen de dingen die gedaan moeten worden
met alle drukte die dat ook met zich meebrengt,
en de liefde,
dat is niet altijd even gemakkelijk.

Maar nogmaals, hoe zit dat met ons?
Houden wij het evenwicht
tussen bidden en werken?
Natuurlijk is de één meer een bidder
en de ander meer een doener.
Ik ben niet zo'n doener en misschien meer een bidder.
Maar toch moeten wij daarin allemaal
een zeker evenwicht zien te vinden.
Of zoals de abt Benedictus,
de stichter van de Benedictijnen
het aan zijn kloosterlingen voorschrijft:
'Bid en werk.
'Ora et labora.'
Evenwicht tussen bidden en werken.

Evenwicht tussen Marta en Maria.

In het evangelie zien we dus een conflict
tussen beide zussen Marta en Maria.

En weet u wat ik nu het opvallende vind!

Bij dit conflict is het altijd de doener
die de bidder beschuldigt:

'Waarom doe je niets?'

'Waarom steek je je handen niet eens uit de mouwen?'

Als wij vroeger thuis als kinderen ruzie maakten
dan vroeg mijn moeder altijd eerst:

'Wie is er begonnen?'

En dat is inderdaad een goede vraag!

En daarom neemt Jezus het op voor Maria.

Zij wordt aangevallen.

En zo zegt Jezus dan:

'Maar Maria heeft het beste deel gekozen.'

En ik denk dat het bij ons ook meestal zo gaat.

Als wij druk zijn

en ons evenwicht dreigen kwijt raken

dan zal meestal het bidden het eerst erbij inschieten.

Maar bedenk dan wel:

Zonder gebed, zonder liefde is alles waardeloos!

En daarom zegt Jezus terecht:

'Maria heeft het beste deel gekozen.'

Hoe druk u het ook hebt,

doe de dingen nooit zonder 'liefde',

zonder gebed.

De vakantie is een mooie tijd

om dat evenwicht opnieuw weer eens te zoeken.

Amen.